

СУЧАСНИЙ ПІДХІД ДО ПОТРАКТУВАННЯ ПОНЯТТЯ “ПОЕТИКА АВТОРА” (НА МАТЕРІАЛІ “THE RAVEN” Е. А. ПО)

Марущак Ніка,

викладач кафедри лінгвістики та перекладу,

аспірантка кафедри германської філології

Київського столичного університету імені Бориса Грінченка

У сучасній науковій парадигмі термін *поетика* має численні потрактування та застосування в різних, подекуди міждисциплінарних, контекстах. Як естетична форма вираження поетика вперше була розглянута Арістотелем (2021), який розкрив жанрові особливості поезії, комедії та драми. Дотепер поетика автора досліджувалась односпрямовано, оскільки здійснювався аналіз індивідуального стилю та мовлення письменника виключно як прозаїка або поета. Так, методику вивчення та компоненти поетики окремого автора вперше було запропоновано Н. Безреброю, на матеріалі віршованих текстів американської авторки Е. Дікінсон (Безребра, 2008). Таким чином, актуальність даної розвідки полягає у необхідності дослідження поетики власне автора як системи у цілому.

Дж. Ліч стверджує, що поет вочевидь “цікавіше” використовує мову, проте й визначні прозаїки, без сумніву, були великими митцями слова. На його думку, якщо в поезії естетичний ефект не можна відокремити від творчої маніпуляції мовним кодом, то в прозі він більшою мірою залежить від інших факторів (таких як персонаж, тема, конфлікт), які виражаються через мову (Leesch & Short, 2007). У свою чергу, Б. Бойд зазначає, що більшість ліричних віршів містять елементи, які також можна знайти й в наративі: ситуації, ставлення, емоції, спогади, місце подій, персонажі тощо (Boyd, 2012). Натомість, Шекспір у своїх сонетах не розповідає історію та уникає конкретних деталей розповіді (Boyd, 2012). Б. Бойд також підкреслює, що автор у своїх сонетах навмисно відмовляється від використання наративних структур і натомість надає перевагу певним наративним паттернам: емоційному, вербальному та структурному (Boyd, 2012). Отже, Шекспіра можна назвати одним із перших авторів, який імплементував елементи оповіді у поетичні твори.

Таким чином, одна із цілей нашого дослідження полягає в тому, щоб комплексно проаналізувати мовно-мовленнєві преференції Е. По і встановити, чи впливають одне на одного форма і жанри, оскільки він є автором як віршованих, так і прозових текстів – і обидві художні форми рівноправно увійшли у світовий літературний канон. Зважаючи на те, що згадані вище розвідки є спробами встановити взаємозв'язок між наративом та поетичною формою, до аналізу залучаємо поетичний текст Е. По “The Raven”, у якому наявні наративні структури.

Враховуючи вищезазначене, вважаємо за необхідне переосмислити усталений підхід до визначення поняття *поетика автора*, беручи за основу індивідуальний стиль власне письменника, а не форми і жанри тексту.

ЛІТЕРАТУРА

1. Безребра, Н. Ю. (2008). Лінгвостилістичний та семантико-когнітивний аспекти поези Е. Дікінсон [Неопубл. дис. канд. філол. наук]. Київський національний лінгвістичний університет.
2. Aristotle. (2021). *Poetics*. Graphic Arts Books.
3. Boyd, B. (2012). *Why Lyrics Last. Evolution, cognition, and Shakespeare's sonnets*. Harvard University Press.
4. Leech, G. N., & Short, M. N. (2007). *Style in Fiction. A Linguistic Introduction to English Fictional Prose*. (2nd ed.). Pearson Education Limited.
5. van Peer, W., Chesnokova, A. (2019). What literature does to our emotions, and how do we know? Empirical studies will tell. *Synopsis: Text, Context, Media*, 25(1), 1-10.